

Божица Јелушић

ЈЕСЕЊИ МАДРИГАЛ (за Данијела)

у љиљану се отвори простор тијела за вече
кад руке љубавника плету иза незнатих врата
зачаран плес лептира у тајном кругу свијеће
и јесен на њих сипа траг тамјана и злата

кроз обруч мирисних зрења уморни сјај се точи
вријеме је кад у зјени љепота доцветава
сагнут над језером мира нарцис затвара очи
и на дну мрачне воде смрт заточена спава

у нама присно одзвања све што пада и вене
расуто воће труне на рубу гозбеног стола
у простор блиставих мрежа падају мемљиве сјене
градова који тону у океану бола

и ту се наша крхкост с трошношћу ствари спаја
заједничка нам бива непремостива јава
гдје у предугој патњи у падању без краја
у додир тијела с тијелом вјечност се преображава

ТРИДЕСЕТ И ПЕТ СТИХОВА
ЗА ПОСТ СКРИПТУМ

»О моја красна љубави,
помилуј ме и воли!«
(Видрић)

О, моја красна љубави, помилуј ме и воли
јер има једно пусто мјесто, јер има један мрачан кут
у коме дијете пише по зиду хексаметре
млијеко кипи у кухињи, међувријеме се згушњава
(траје камерна глазба)

у пјесмама се нашим не може становати
већ цијело једно стољеће.

О, моја красна љубави, народи тону без сјаја
земља је постала хладна и груба, без меморије
језик на коме пишем има четири стотине
тисућа добрих ријечи, и то је недовољно
да ме трајно настани твојом светом близином
јер ниси друго него хладни уд, киша, НЕВЕРМОРЕ
ући у моје тијело, падни у пољу пелина
о, моја красна љубави, помилуј ме и воли.

О, моја красна љубави, све иде према крају
и вријеме првих књига и вријеме првих уздаха
ми живимо и даље губећи право опроста
дрхтимо кожом уз кожу стиснути, свијету насупротив
пријатељи нас храбре, искуство нас се одриче
из твога ребра расте метафоричка кућа
пијетао, орах и вјеран пас
(очај у зрцалу мијења безгласна обичаја).

О, моја красна љубави, говорим ДОСТА мислим ЈОШ
грана се позива на свој коријен, човјек на успомене
сужњеви твоји улазе у ноћ од НЕ ВРАЋАЈ СЕ
помичне слике нестају
све разбијено у мени носи отиске твојих прстију
змијо на сунцу, пусти ме умријети, опрости
љубљенима мојим
срце је свјетилка, стијењ јој подигни и мало уља додај
да свеприсутну могу те наћи у води, зраку круху и соли
кад ме издахнеш кроз смртна уста
прашино златна, уза ме буди

помилуј ме и воли.

СОНЕТ О ИШЧЕЗНУЋУ

Затворит ћу се у сан пужа
у семантичку шифту без кључа.
Смрт ће ми бити лијепа кућа
у крвотоку дивљих ружа.

Тамо ћу повијест складати своје
свечане напјеве, грчке стопе
и кад се воштане вјеће склопе
видјет ћу опет гдје се роје

у тами мяса дивље пчеле
и како цвате вилинска коса
љубавника у пољу љуља.

По тисканици дрезге и муља
у пожар глога кренут ћу боса
стазом којом ме нису хтјеле

повести твоје руке.

СТРОГО ЉУБАВНИ СОНЕТИ

2.

ЉУБИ МЕ темељито, љуби без остатка
дању и ноћу, у свако међудоба.
Нека се у ту сврху отвори тајна соба
марелица у лишћу, љепљива, зрела и слатка.

Љуби ме како не би хтио да друге љубим:
опчињено, без даха, засањано и будно.
Љуби ме и онда кад схватиш да љубиш узалудно
у мразним поднебљима, у предјелима грубим.

Љуби ме као птица слободу, риба воду
и коријен ону земљу коју узноси горе
претворену у сунчев отисак, зрачну хостију.

Љуби ме, кад се ко здањи повратници на броду
препознамо (док шуми око нас вјечито море)
помирени и њежни у хрпи лаких костију.

3.

ИМАЈ МЕ као трн у оку
и непролазан угриз у месу.
Разраслу ријеч у крепком року
презиме, име и адресу.

Имај ме радним даном и недјељом
ко зубобољу и шум у уху.
Прашину кућну под својом постељом
биљку на прозору, сол у круху.

Имај ме као СТРОГО ПОВ. писмо
у тајном претинцу писаћег стола
и пажљиво ме тамо закључај.

На мјеста гдје се вољели нисмо
ко лијек у фолији од станиола
носи ме обавезно, за сваки случај!

4.

ЧУВАЈ МЕ ноктима, ребрима, кожом
керберском шапом, змијским зубом.
Чувај ме љубављу чистом, најстрожом:
самотним небом с дивљим голубом.

Чувај ме једноставном алгебром:
словом у књизи, мјерицом жита.
Тајним именом, ноћном фебом
и вјером која ништа не пита.

Чувај ме предано, ко завичајни
нагласак, најдраже мјесто на свијету,
Чувај ме као себи најсличније.

За један живот неслучајни
у ком се руке слободно сплету
у неразмрсив загрљај лозе

чувај ме најсебичније.